

ارزیابی تغییرات پاتولوژیک پانکراس موشهای صحرایی دیابتی تحت تیمار با عصاره آبی برگ انگور سیاه (Vitis vinifera)

جواد بهشتیپور^۱، لقمان اکرادی^{۲*}، مهدیه رئیسزاده^۳

۱. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.
۲. استادیار پاتولوژی، گروه پاتوبیولوژی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.
۳. استادیار فارماکولوژی، گروه علوم پایه، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران.

j5.beheshtipour@gmail.com

مقدمه: دیابت از مهمترین اختلالات متابولیک عصر حاضر است که در اثر تخریب سلولهای بتای پانکراس ایجاد شده و تأثیر قابل توجهی بر سلامت، سبک زندگی، طول عمر و نیز سیستم مراقبتهای بهداشتی دارد. تخمین زده میشود که شیوع دیابت تا سال ۲۰۳۵ به ۵۹۲ میلیون نفر برسد. از اینرو توجه به کاهش عواقب ناشی از آن ضروری است. برگ انگور سیاه (Vitis vinifera) غنی از مواد معدنی و انواع ویتامینها بوده که در کشورهای خاورمیانه جهت درمان بیماریهای گوارشی مورد استفاده قرار میگیرد. نگرش مردم جهت درمان بیماریها به سمت استفاده از گیاهان دارویی سوق پیدا کرده است. لذا هدف از این مطالعه ارزیابی تأثیر عصاره آبی برگ انگور سیاه (Vitis vinifera) بر روی تغییرات هیستوپاتولوژیک پانکراس موشهای صحرایی نر نژاد ویستار مبتلا به دیابت القا با آلوکسان بود. روش کار: ۲۴ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار به طور تصادفی به ۴ گروه تقسیم شدند: کنترل (C); شاهد دیابتی (S); T1 و T2 (حیوانات دیابتی تیمار با عصاره آبی برگ انگور سیاه به ترتیب در دوزهای ۲۰۰ و ۴۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم). عصاره آبی برگ انگور سیاه از طریق گاوژ و روزانه به مدت ۲۱ روز تجویز گردید. در پایان دوره آزمایش حیوانات یوتانایز شده و پانکراس آنها جهت بررسی تغییرات هیستوپاتولوژیک جدا گردید. بحث و نتیجهگیری: ضایعات هیستوپاتولوژیک پانکراس نظیر پرخونی، ارتشاح لکوسیتی، تغییرات دژنراتیو و واکوتلهشدن سلولهای بتای جزایر لانگرهانس در گروه T2 نسبت به گروههای T1 و S کمتر بود. این مطالعه نشان داد که برگ انگور سیاه میتواند در بهبود تغییرات پاتولوژیک پانکراس اثربخش باشد. انجام مطالعات بیشتر جهت درک مکانیسم عمل برگ انگور سیاه در دیابت ضروری است.

کلمات کلیدی: پانکراس، موشهای صحرایی، دیابت

بررسی میزان و تعداد انگل لرنه آ در ماهیان زینتی و آکواریومی شهر تهران

نسیم کاردان^{۱*}، فاطمه سادات میرمهدی^۲، بهار شمشادی^۳

۱. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. دانشجوی دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۳. گروه انگل شناسی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

7388nas@gmail.com

مقدمه: امروزه ماهیان زینتی و آکواریومی جایگاه ویژه ای در زندگی انسان دارند. حیواناتی که با وجود جثه کوچک خود ممکن است به انواع بیماریها مبتلا گردند و یکی از انواع این بیماریها انگلها به خصوص انگل لرنه آ است. انگل قلاب دار لرنه آ نوعی انگل سخت پوست ماهیان آب شیرین و یکی از بندپایان بیماریزا برای ماهیان است. این انگل در ماهیان سرد آبی و ماهیان آکواریومی دیده می شود و سری لنگر مانند دارد که می تواند آن را داخل پوست ماهی فرو کند. محل اتصال انگل به رنگ قرمز دیده می شود ولیکن خود انگل به رنگ سبز روشن یا سرخ می باشد. روش کار: برای بررسی این انگل در ماهیان آکواریومی تعدادی از ماهیان حدود ۱۲۰ عدد از ۱۰ گونه مختلف جمع آوری شد که پس از ارسال به آزمایشگاه از نظر حضور لرنه آ بررسی شدند. نتیجه گیری: بطور کلی از ۱۲۰ ماهی بررسی شده تعداد ۲۰ عدد آن ها دارای این انگل بودند و گونه های دارای انگل شامل سبچلاید ترواواس (۲ انگل، ۱/۶٪)، پاراکتوسفالوس همیولیوپتینیس (۲ انگل، ۱/۶٪)، گورامی (۲ انگل، ۱/۶٪)، نماتوبریکون پالمری (۲ انگل، ۱/۶٪)، تریگوناستیگما هنگلی (۱ انگل، ۰/۸۳٪)، زیفو فوروس ماکولاتوس (۲ انگل، ۱/۶٪)، گامبوزیا (۲ انگل، ۱/۶٪)، گوبی (۱ انگل، ۰/۸۳٪)، ۶ گونه ی مختلف ماهی مولی (۸ انگل، ۶/۶٪)، ۴ گونه ی مختلف فرشته ماهی (۶ انگل، ۵٪)، کت فیش پیکتوس (۲ انگل، ۱/۶٪)، گلفیش (۲ انگل، ۱/۶٪) بودند بنابراین ۱۶٪ درصد این ماهی های دارای انگل لرنه آ میباشند که با توجه به میزان الودگی کنترل و درمان ضروری این انگل در ماهیان لازم و ضروری بنظر می رسد.

کلمات کلیدی: انگل لرنه آ، ماهیان آکواریومی، سخت پوست